

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e43480/facsimile.pdf> (tilgået 04. august 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Tscherning: Jeg tror, at det er umuligt at give Regler uden Undtagelser; jeg vil derfor forberede mig et Bevillingsforslag om, at den ene Samling falder bort.

Ordføreren: Det glæder mig forberedelser at høre det påståede af den andre Rigsdagsmand, men jeg tror netop, at Udvælger har taget tilsvarende Hensyn til denne Samling, idet det på den ene Side har vistet en Regel, der hølde varme imod Hærensstaben af det Berlingskehuset, der først tillægges, og på den anden Side har sagt, at opstille en jævn præcis Beslutning, at derot ikke alle mægtige Undtagelser bliver tillægget, og derfor har angivet, at Sprengmalet om Undtagelser ikke måtte overstrides til den udøvende Magt eller Ministerens enkeltlig Forholdsbestemmede, men findes i en konstitutionel bestemming i de Lovs, der opstille de almindelige Regler.

Tscherning: Det anfør jeg en Uralighed, med mindre man vil stille enhver lov med en bestemt form denne: „Herfra kan givelse af Undtagelser, som næste være nødvendige“.

Ordføreren: Det ørste Medlems Beværtning bejtyder hos mig Overbevisningen om Forhåndtaget Retsværdighed, hvilket den gaar ud fra den samlede, at Kongen ikke var i lige, at Administrationen fulgte sinne virke, vende og dren dem, som den selv ville. Jeg tror, at man formidt har været opmærksom på, hvornår der behøves samme demselsker, der måtte overslaes af Administrationen; men det man ingenlunde harne til den fralige Venne i det enkelte tilfælde, saaledes først det næste behøver den.

Allgemein-Lösing: Jeg kan heller ikke hømme, hvorledes det hulde lade sig forene med det ene Rigsdagsmænds Begreb, at den udøvende Magt hulde kunne give enhver Undtagelse fra den konstitutionelle vedtagne Lov, som den måtte høde Administrationen. Dette vilde imidlertid sige et ofentligt Brud paa den konstitutionelle Grundtværdighed, og jeg tror ikke heller, at det er så vanfægtigt, som den andre Rigsdagsmand (Tscherning) antager, at betegne i dette Loven de Undtagelser fra samme, som kunne indkomme Regeringen. Dette vil efter enhver Lovs særlige Bestemmelser ligge sig betegne, og vil det end i enkelte tilfælde være nødvendigt at give denne Bestemmelse en hvilken Lov, til denne dog alltså være bort, enten om der hulde være en Afsked ugentlig og uøgengældig Ret for Regeringsmagten til at give Undtagelser fra den konstitutionelle vedtagne Lov. Jeg slutter mig derfor i denne Henvænte aften til den andre Ordfører paa Rigsdagsmænds Begreb har bemærket. Det var heller ikke, saaledes jeg trænder, om dette Punkt dertil hensatte i Committee.

Dumfjeld: Jeg har funst tilslut mig den Beværtning, at da jeg har erfaret, at Discusionsloven med den fællesvise Lov, der synes at henbølle under denne Paragraph, skal udvælges til Behandlingen af § 40 b, hvor jeg da også forberedte mig et Alement, har angivet jeg, at det Sprengmaal, som jeg allerede har tror, måtte henbølle til denne Paragraph, må opstilles til Behandlingen af § 40, det Sprengmaal nemlig, om hvorende der skal forberedes, naar Kongen ikke har givet sin Samtykke til en Lov, hvormed Intet findes bestemt i Paragraphen. Det er i denne Anledning af Ministeriet gjort et Forfag under § 40 b, hvor jeg antager, at Sprengmalet vil komme under Overenskæft. Det er behjæmt, at i den næste Grundlovs § 18 hedder det: „Billiger Kongen Bestyrkning, forhører han den web sin Understift, hvorenden vider Lov. Billiger har den ikke, sender han den tilbage til Lovstællingen med den Erfaring, at han ikke for Tiden findet det hensigt at sanctificere Bestyrkningen“, og nogen Egnende forekommer det mig, burde optages i denne Paragraph, hvor der omstædt, hvad Kongen har at gøre, naar han giver sin Samtykke. Det er en anden lille Beværtning, som jeg har støttet mig ved denne Udeliggelse at anføre. Det hedder nemlig i Udvælger: „Kongen

Kongen har givet sin Samtykke til en Lov, bestaler han dens Behandlingsret og drager Omfang for dens Godtgørdelse“; hermed er det vedliget udtalt, hvad der skal ske, naar Kongen giver sin Samtykke. Detmed højer det i den Diskussion af Paragraphen, om Udvælger har foretaget ikke sin bestemt, tilhørligt Tidspunkt det skal ske, idet det hedder „Kongen delater Lovens Behandlingsret“. Det er indtil hørd, antager jeg, en Skofolge, som ikke behøver noiere at udvælges, at Behandlingsretten skal passeligt i den forstør mulige Tid.

Nadbor: Jeg vilde tilslut mig med Kongen til den næste Samling, at Kongen ikke kan undvælge Regler fra Lovens Lov, menimindre dette har Hjemmel i Lovens lov, at opstille den andre Ordfører til, hvad der ejnøgt egne hulde være interessant for Berlingskningen at blive behøvedt med, at oplyse, i hvilke formelle Lovens Grundlovs en Bestemmelse af den Natur findes, thi også mig forekommer det vigtigst at høje til enhver Lov en Kostke af Bestemmelser, ejer hvilke de forhjælpe Undtagelser, om jeg har ikke sagt, vigtigstehus hvilke komme til Bestemmelser, og jeg kan ikke ganske ansiatere den Slutning, at joord den nu gældende Lov er gennemskrevet af et vist forergenes Berlingskningen, det derfor hulde være nødvendigt, uagtet jeg bliver den Tank, der ligger til Grunde for Lovsagens Andfæste, afdeler et dorthørende Reglerindgang Ret til i extraordinaire tilfælde at gøre en Undtagelse fra Lovens Andfæste.

Ordføreren: I Anledning af den Opsætning, der er tilsluttet mig af den andre Rigsdagsmand, der add taler, skal jeg tilslut mig den Beværtning, at jeg skal lade det være uafgjort, hvorendt en Bestemmelse fra den enkelte høer freven i nogen Grundlov, eller ikke, høllers jeg også anderst for et ligegyldigt Sprengmaal. Men derimod antager jeg, at Loven er en ligefrem Folge af det konstitutionelle System, og at en Forordning i denne Lovne vilde være en ligefrem Dobjektivitæt af dette System. Når det tilslades Rigsdagsmændet at utrage dette eller hæn Tilfælde fra den på samme måde vedtagne Lov, saa er dette det Samme som at give Ministrerne under det konstitutionelle Regimen den samme Lov, som Kongen høede under Kongelovens Regimen; thi han høede, ejer den, Magt til at undtage hvem og hvad han vilde fra Lovens almindelige Gyldigdom. Det er en arbeids simpel konstitutionel Lovne, at naar der er en Lov, da skal denne også udlydes og overholdest; tilsvær den overtrædte, da kan dette kun reserverrigget ved en senere Sanction; der er ingen anden Vej end at ugtale en fordelig Forordning, ej til at undtage Lov, saa næste Ministeriet, hvor det høde overtrædte Loven, da bagfører forlange et Forum af Rigsdagen, hvorenden denne gørs en Hillighedsfri fra den Lovovertrædelse, hvorendt Ministeriet høede gørt sig dydig. Det Punkt er af wegen Vigighed, hvilke Ministerierne harne skal blive gennemkommende af den Konstituerte Land, som er det samme konstitutionelle Lovs Grundlov, hvorendt det vilde være meget misigt, hvis Ministeriet hulde behøve den Grundtværdighed, som udlygges har været indkommet dem under andre forhold og også en gangen anden Maade, al at give Undtagelser fra Lovens almindelige Gyldigdom. Jeg kan heller ikke antage Lovet, end, at det ved en ny Lov gøts høder sig gøre at undtage, hvorendt det måtte være et Tilfælde, der høde trænge til en fræges Bestemmelse om, at det høde tilsluttes Administrationen at give Undtagelser fra Lovens Lov. Det vil imidlertid alligevel blive en megen vid Lovs tilslutte for Berlingskningen Reddeliche, og jeg maa ganske efterlæg mig med den andre Rigsdagsmand for Lovenskoncerns Det Valgfærd (Allgemein-Lösing), at det nye vilde være muligt, saaledes som den højstærede Rigsdagsmand for Lovenskoncerns Det Valgfærd (Danne), har antydet, at ordne alle disse høde fordelig og meget konvælvende Berlingskningerne ved en enkel Lov.

(Tscherning)